

עֲלִים

עליון קבוץ סעד

בע"ה א' ר"ח אדר א' תשפ"ד | פרשת משפטים | 09.02.2024 | גליון מס' 3331

מלחמת 'חרבות ברזל' העלון (כבר לא רק) במלון - גליון 17

ראית רחוק ראית שקוף

מילים: יענקלה רוטבליט, לחן: שמוליק קראוס.

אז דרכי אבדה
חיי היו חידה
צמא כמו הלך במדבר
אל מילת אמת
שכוח בה לתת
לשאת פנים אל המחר.

בערה בי אש
יצאתי לבקש
ימים סערתני כסופה
שבתי אל ביתי
למצוא שאת איתי
עד בוא הדרך אל סופה.

צר היה כל כך
הייתי אז מוכרח
לפרוש כנפיים ולעוף
אל מקום שבו
אולי כמו הר נבו
רואים רחוק רואים שקוף.

בן אדם כעץ שתול על מים
שורש מבקש
בן אדם כסנה מול השמיים
בו בוערת אש.

עַבְתָּ עֲלֵי

שבת פרשת משפטים, ראש חודש אדר א' – ליל השבת האמלון נבו

שבת עם הרב משה ובתיה לוונטהל

מנחה גדולה	13: 15
הדלקת נרות	17: 00
מנחה	17: 10
קבלת שבת	
דבר תורה וערבית	
שיעורו של הרב משה לוונטהל	18: 15
סעודת ליל שבת	20: 00 - 18: 00
קידוש מרכזי בחדר האוכל (משוער)	18: 50
שיעורה של ד"ר חנה פנחסי - כיבוד הורים, כל מה שלא העזנו לומר. (במשחיקיה)	20: 40

וביום השבת

סעודת בוקר	11: 15 - 7: 00
שחרית	8: 00
תפילת ילדים (בבית הכנסת)	11: 30
פרשת שבוע - הרב משה לוונטהל (באולם אשל - גן רימון)	11: 30
מנחה א	13: 15
סעודה שלישית (בשרי)	15: 00 - 13: 30
מנחה ב	16: 45
שיעור לנשים עם בתיה לוונטהל - להיות בשמחה תמיד (במשחיקיה)	16: 45
שיעור בהלכה (בבית הכנסת)	17: 45
צאת שבת	17: 58
ערבית והבדלה בלובי	

במשך השבוע

מנחה 17: 10

כוחה של אמפתיה / היא ויהי פרשת משפטים

המצווה הנוגעת יותר מכל יתר המצוות לכוחה של האמפתיה ולחשיבותה נמצאת בפרשתנו: "וְגַר לֹא תִלְחָץ, וְאִתָּם יְדַעְתֶּם אֶת נַפְשׁ הַגֵּר: כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם" (שמות כג, ט)... הצורך באמפתיה ודאי חורג מהיחס לגרים. נדרשת אמפתיה גם בין בני זוג, בין הורים וילדים, בין שכנים, בין עמיתים וכן הלאה. האמפתיה חיונית ביחסים בין-אישיים באופן כללי. למה דווקא לגבי הגר, הזר, מדברת התורה על ידיעת-נפש האחר? התשובה היא שקל יחסית לאהוב את רענו כמונו; קשה הרבה יותר לאהוב את הזר, או אפילו לחוש כלפיו אמפתיה. האמפתיה אינה תוסף תזונה קליל, חביב וענוג לחיי המוסר, אלא עוגן מרכזי בהם. היא רכיב יסודי ביישוב סכסוכים. רבים מן האנשים שסבלו כאב מגיבים לכך בגרימת כאב לאחרים. התוצאה היא אלימות; אלימות רגשית או גופנית, כלפי יחידים או כלפי קבוצות שלמות. החלופה הלא-אלימה הפנה היחידה היא להיכנס אל תוך כאבם של אחרים, בדרך שתבטיח כי הללו ידעו שמבינים אותם, שמכירים באנושיותם ושמכבדים אותם כבני אדם...

הרב יונתן זקס ז"ל

קיבוץ סעד אבל על פטירתו של חברתנו

ציפורה (צ'פי) רויך ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה

הנכד ישי צראוני סופר לסבתו.

בפעם האחרונה שראיתי את סבתא, הידיים שלה היו נפוחות וכואבות. זה גרם לי להיזכר בשורה מהשיר של ביל ווית'רס, "הידיים של סבתא". הידיים של סבתא, מספר ביל, היו כואבות ומתנפחות לעיתים קרובות. אותן ידיים, הוא מוסיף, היו מוחאות בכנסייה ביום ראשון. הם היו מזהירות – "בילי, אל תרוץ כל כך מהר! אתה תיפול על חתיכת זכוכית." הידיים של סבתא של ביל גם היו מנחמות נערות צעירות והריוניות. הן היו מרימות להן את הסנטר ואומרות "מותק, סבתא מבינה שאת אוהבת את האיש הזה, שימי את עצמך בידי האל." אותן ידיים היו מחלקות לביל סוכריות, מרימות אותו כל פעם שנפל, וגם מונעות מאמא של ביל להרביץ לו כשחשדה בו שהוא שזרק את ליבת התפוח. אבל, מסיים ביל בשורה החותמת את השיר, "כבר אין לי את סבתא."

אין לי את כשרון הכתיבה של ביל ווית'רס. אבל אני כן יכול לחשוב על הידיים של סבתא צ'פי. הידיים של סבתא צ'פי, היו מביאות לי ספרים כשהייתי ילד. לפעמים אחד, לפעמים שניים, לפעמים שק שלם. הידיים של סבתא צ'פי, היו מסמנות לי להתכופף, כדי שתוכל לנשק לי את המצח. בשנים האחרונות, הייתי כל פעם צריך להתכופף יותר, אבל לא וויתרתי. הידיים של סבתא צ'פי היו מביאות לי כל פעם שביקרתי אצלה חטיפים, שהיא בחרה בעמל רב בכולבו של הקיבוץ, ושוקולדים ומעטפות עם דמי חנוכה, שתמיד מאוד הערכתני, בפרט בתקופות שלא הרווחתי הרבה.

הידיים של סבתא צ'פי הקלידו בשבילי בחריצות את תולדות המשפחה לכבוד הבר מצווה, שהעלו אבק אחר כבוד בארון, עד שנזכרתי בהם שנים אחר כך, וקראתי בהשתוקקות. אותן ידיים אספו בסבלנות את הציורים שלי, הורידו אותם מהאתר שאליו העליתי אותם בתור נער, והדפיסו לאלבום, שהיום משמש השראה לאחיינים. הם גם שמרו קטע אחר קטע של זכרונות ועדויות על נעמה, בזמן שלמשפחה לא היו כוחות, שאני בטוח שיזדמנו לה מתי שהוא בעתיד.

הידיים של סבתא גם ידעו לנפנף ולגעור. "אתה בררן מדי," היא אמרה לי פעם אחת, וכעבור זמן התנצלה. אותן ידיים פכרו באכזבה שנים ארוכות, כשחיכתה לראות אותי סוף סוף מתחת לחופה. אותן ידיים נפתחו לרווחה לחיבוק ענק לקבל את חברתי אפרת למשפחה, אותה אפשרת שהיום היא אשתי, ושתגיד לי לפני כמה שבועות שהיא מרגישה שהרוויחה סבתא.

החזקתי את הידיים הנפוחות של סבתא וליטפתי אותן. ראיתי שכוחותיהן כלו. "יש עצים מאוד יפים בחוץ," היא לחשה. "תסתכלו מהחלון, אפשר לראות את העצים." החזקתי אותן עד שלא יכולתי יותר, ויצאתי. רק מחוץ לבית חולים עצרתי לעכל.

כבר אין לי את סבתא.

[משמיע את השיר grandma's hands]

לזְכָרָה
 צְפוּרָה,
 צָפִי,
 דְמוֹת הַגּוֹן הַצּוֹהֵל,
 צְפוּרִית
 שְׂכַנְפִּיָּה שְׁמוּטוֹת,
 הַמְּגִיעָה לְקָצוֹת,
 מְחַקוֹת נַעֲלָמוֹת,
 מְעַמִּיקוֹת
 בְּאַרְמוֹן סְפָרִיָּה,
 בְּעֶקֶר לְאַזְנִי
 גּוֹזְלִים,
 קְשׁוּבִים
 לְסַפּוּרֵי אֶפְרוֹחִים,
 הַמְּעַרְצִים מִגִּישָׁת.

הנזי.

תמונה של ציפי ז"ל בממלכתה, ספריית הילדים, תשנ"ח 1998. מתוך 'סיפור מקומי'.

משפחת קרן וארן אינלמרט: סיכום, ופרידה זמנית

הזמן: ההגעה למלון, לפני 4 חודשים. **המצב:** המולה, דאגה. חוסר אונים. מאז ומתמיד (מהיכרות אישית) ערן יודע להסתדר, גם במקום חדש וזר לחלוטין (גרמניה וארה"ב למשל) - לזהות צרכים ולהציע פתרונות. יש לו כשרון לבחון במהירות את השטח, להציע מה לעשות, ולקחת פיקוד. בקשתי מערן לסכם את התקופה הזאת מנקודת המבט שלו, מהגעת הקהילה למלון ועד היום.

ערן: "על ההתחלה פנו אלי חברים מחו"ל – מבית הספר SAR בו עבדנו קרן ואני וממחנה מושבה, ושאלו מה אפשר לעזור ב"מיידיי". בקשנו דברים פשוטים אך מועילים: למשל, מימון ארוחת פיצות לכל הקהילה. ציוד ראשוני. תוך זמן קצר קבלנו כמה תרומות ומשלוחים אוויריים של ציוד. פניתי לשרון והצעתי את עצמי לעזרה. אמרתי, העבודה שלי כמנהל ענף המזון בעלומים הופסקה. בלוגיסטיקה אני מבין. כך התחלתי לסייע לאליסף אש בארגון ציוד: לגני הילדים, למשחקיה, לכל-בו. איכשהו, לא זוכר בדיוק איך, הפכתי לאיש הקשר בין הקהילה לבין הנהלת המלון. פתאום התפקיד צמח להיות 24/7. השתדלתי לקבל כל פניה – מהקהילה או מהמלון - ולמצוא פתרון. בלי להרגיש, נעשיתי סוג של מגשר.... אבל כזה שלא רק יועץ אלא גם משתדל לבצע..."

אחרי שהעניינים הסתדרו פחות או יותר והקהילה נכנסה למין שיגרת-מלון, הגיע הזמן למה שאני באמת אוהב: יוזמות ופרויקטים. במקרה שלנו - לשיפור השהות במלון. כמה דוגמאות: קשר עם מטבח המלון כדי לנסות ולהתאים את התפריט ושעות הארוחות לקהילה הרב-גילאית שלנו, סיוע בארגון הופעות ואירועים. עזרה בגיוס תרומות. בהמשך - הפעלת הקיטצין-טרקס (מטבחי החוץ), ביוזמתן הברוכה של אפרת שלומי ורינת אברהם. אני רוצה לציין את שיתוף הפעולה ממנו נהניתי מאד עם אנשים רבים: נאוה אורלוב, אסנת סימון, אבי הלפרין, איתי גינזברג, הדר סוברי, אליסף אש, אילן כהן, אחינעם גולן, וחגית מקוריה. אם שכחתי מישהו – אני מבקש סליחה. זכיתי לעזור להם, ולהרבה מאד אנשים מתוך הקהילה שפעלו ופועלים למען הציבור. אני לא יודע להגדיר לעצמי האם הייתי יותר מגשר, פסיכולוג, או יזם. ניסיתי לסנכרן בין הרצונות והאפשרויות. למשל, בעניני תאורה, מוסיקה בבריכה, הקצאת מקום במלון לפעילות שלנו... נהניתי במיוחד להציע דברים מיוחדים כמו ארוחות "על האש", ולעזור בארגון הלוגיסטי של השבת האחרונה עם בנות מדרשת תורת חסד. כשנדחתה פתאום – בנסיבות מצערות מאד - מסיבת הנשים שתוכננה לשבוע שעבר, הרגשתי שצריך למצוא משהו מתאים להתרוממות הרוח – וגם סוג של פרידה.... וכך נולד רעיון ערב הפרשת חלה עליו ניצחה שהם קבלו. את חלקי תרמתי לפני ואחרי – במטבח כמובן. במשך החודשים האלה המשיכה קרן לעבוד בחברת הנוער (שנמצאת בגבעת וושינגטון) וגם לתרום בבית הספר דור-נבו בתגבור הלימודים של כיתה א'.

רותם ואלמוג, בנינו התאומים, הרגישו מאד בחסרונם של חבריהם לכיתה שעברו מן המלון למקומות אחרים. הם בקשו לחזור לתקופה מסוימת לבית הספר בו למדו בארה"ב לפני הגעתנו לסעד. בזכות העובדה שבננו החייל שקד נמצא בקורס, יכולנו להרשות לעצמנו לשקול את זה. נתגעגע אליו, ואל בתנו הבכורה עמית ובעלה דניאל שגרים בהרצליה. וכמובן להורים היקרים ולחברים שלנו. לקרן ולי אין עדיין עבודה שם, וכשנגיע נחפש משהו זמני שיכסה את הוצאות המחיה.

בקשה לסיום: אם מישהו נעלב ממני, כי הייתי עצבני או לא רגיש, אני מבקש סליחה ומחילה. זה היה מתוך לחץ ורצון אמיתי להספיק הכל ולספק את כולם.

אנחנו מאחלים לכל הקהילה היקרה ימים טובים, החלטות טובות, והלוואי וניפגש שוב בקרוב, בסעד."

קרן, ארן, רותם ואלמוג אינלמרט

(ראיינה: שרה פולק)

מרצים על הקפיטריה / אירן יניב

הרעיון למרצים עלה בסיעור מוחות של ועדת תרבות על דרכים ליצור חיבורים בין קבוצות בקהילה. הקונספט מבוסס על "מרצים על הבר", אירוע אוניברסיטאי שהמטרה שלו להביא את המרצים אל המקום של הסטודנטים. התברכנו בקהילה מגוונת, אבל בתופעה אופיינית - אותם אנשים עומדים על הבמה בכל האירועים של הקיבוץ. השאיפה היתה להביא חברי קהילה שבד"כ לא שומעים אותם שיחשפו את תחום עניין שלהם ויביאו את המומחיות שלהם לבמה. ואכן, אנשים נענו לאתגר וקיבלנו מגוון מאוד רחב של מרצים ותחומי עניין.

את הערב הראשון הקדשנו לקפה, הן כתחביב והן כסוכן לשינוי חברתי. יאיר שלומי חלק איתנו את המומחיות שלו בקפה, כולל העלות של מי שרוצה להתמקצע בשתיית משקה ממכר. שקמה סיפרה לנו על ההתמודדות של הקהילה היהודית בפראג עם התופעה "המזעזעת" של יהודים בבתי קפה ואיך ההנהגה הדתית ידעה להתמודד עם שינוי בלי לשבור את הקהילה.

בערב השני שמענו את צור סגל והסיפור מעורר המוטיבציה שלו על הדרך שעבר מתלמיד בעייתי שבקושי נכנס לכיתה לתלמיד מצטיין ומוזיקאי מקצועי. הסיפור של צור היה מרגש ושזור במערכת החינוך של הקהילה, אבל לא מרגש כמו הקטע המוזיקלי שחלק איתנו, אותו חיבר בעקבות אירועי שמחת תורה. ההרצאה השנייה של אותו ערב הוצגה על ידי נתן לכה, שחשף בפנינו את עולמם הנסתר של הצוללות. מתוך הנסיון הצבאי והמקצועי שלו, נתן סקר עבורנו את כלי המלחמה המרשים ביותר והראה לנו את הפרויקט בו הוא לוקח חלק במסגרת מקום העבודה שלו. הערב השלישי נפתח על ידי ברקאי אפרתי שסיפר לנו על ההיסטוריה של הטנק. ברקאי תיאר בפנינו איך התפתח כלי המלחמה הכבד לאורך ההיסטוריה האנושית ובעיקר בעת המודרנית. בהרצאה השנייה עלה רון אביטבול, מדריך שכבת שיזף בחינוך החברתי ונגן מוכשר, כדי ללמד אותנו על פלמנקו, סגנון מוזיקלי שלא כל כך מוכר בארץ. ההרצאה המרתקת שילבה היסטוריה והדגמות מוזיקליות והסתיימה בקטע מוזיקלי של רון ויאיר גולדנברג. בסופו של דבר, אני מרגיש שהפרייקט היה הצלחה. ההרצאות והדוברים אכן היו מגוונים והביאו לקדמת הבמה אנשים שבד"כ לא רואים ושומעים אותם באירועים רגילים של הקיבוץ. היה מאוד משמח לראות אנשים שמדברים על נושאים שבאמת נוגעים לליבם, גם אם הם נישתיים או לא מוכרים. נחשפנו לכשרונות שלא כולם בקהילה מכירים והרחבנו דעת בתחומים לא רגילים.

אני רוצה להודות לכל מי שלקח חלק בהרצאות, עמד על הבמה וחלק איתנו את עולמו הפנימי. למיכל ביליה שארגנה יחד איתי את הערבים השונים. ליאיר גולדנברג על כל הצד הטכני (ועל כך שחלק איתנו את הכישרון המוזיקלי שלו) ולצוות המלון שאפשר לנו להשתמש במרחב הציבורי עבור רצף של אירועים קהילתיים.

פִּינֵת הַטְרִיבֵּי (מֵאֲפֶּסֶס חֵץ פֶּסֶס) / בֶּרְקָאִי אֶפְרָתִי

תשובות בעלון בעמוד 10

1. מי נשא את נאום "יש לי חלום" בשנת 1963?
2. על פי מסורת האוריגמי היפנית, לשם מה נדרש קיפול של אלף עגורים מנייר?
3. מהו מספר החולצה של כריסטיאנו רונאלדו?
4. איזה סופר כתב את סדרת "הערפילאים"?
5. מהי המדינה הגדולה ביותר בשטחה ביבשת אפריקה?
6. מי היה הרמטכ"ל הראשון של ישראל?
7. איך מכונה ים המלח בספר בראשית?
8. איזה שיר של אביהו מדינה, בביצוע של זוהר ארגוב, זכה במקום הראשון בפסטיבל הזמר המזרחי לשנת 1982?
9. מהו גובה פני הים של הקו האדום העליון של מפלס הכנרת?
10. מהי יחידת המידה ליחידות לחץ, במערכת היחידות הבינלאומית?

”הגיד לך אדם מה טוב, ומה ה' דורש ממך:

כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלוהים” (מיכה ו, ח)

בשבת שעברה התארחו במלון בנות הלומדות במדרשת תורה וחסד (MTC). הבנות מגיעות מארצות הברית, לאחר שנות בית הספר, כשמטרת השנה לקרב אותן למדינה ולעלייה, דרך לימוד תורה, הכרת הארץ, מפגשים עם החברה הישראלית ועשיית חסד. הצוות שואף שגם השבתות תהיינה משמעותיות, וכך עלה הרעיון לבלות שבת עם מפונים. ואכן, ראינו אידך 40 בנות, בשקט, בצניעות ובענווה, בלי רעש ובלי צלולים, פשוט פשטו על הקהילה, וזיהו היכן הן יכולות להרבות טוב.

כל ילד שהסתובב רגע לבד, זכה לחיבוק ולמשחק. המשחקייה היתה בידיהן וההורים (ומלי) יכלו לקחת צעד אחורה. גם המבוגרים שביננו נהנו מחברה, משיחה וממשחק, וזכינו לעונג שבת נעים. הרגשה פשוטה שרואים אותנו ורוצים לעשות טוב. השנה, באופן מיוחד יש מספר גבוה של בנות שמעוניינות כבר לעלות ולהמשיך לצבא או לשירות לאומי. לאחר השבת כבר פנו כמה בנות, וביקשו לשרת שנה הבאה בקיבוץ סעד...

תודה גדולה לבנות המדרשה המרגשות.

תודה להורים של הבנות, שחינכו אותן לאהבת הארץ.

תודה למנהלות שהלכו על זה והדריכו נכון את הבנות לקראת השבת.

תודה לשקד המדריכה, שבתאום עם המלון דאגה שההתנדבות תהיה דווקא אצלנו.

ותודה ליאיר הסמנכ"ל שראה חשיבות בביקור ונתן למדרשה הצעה טובה, שאפשרה להם לממש את התכנית.

צ'ידיית לנדא

סיכום צרב ג'יבוש לכיתת הכוננות האזוריות הסעד

ביום שלישי בערב התקיים ערב הוקרה לכיתות הכוננות השכונות שלנו.

לערב המרגש הגיעו נציגי כיתות כוננות מהיישובים: כפר עזה, נחל עוז, עלומים, שובה, כפר מימון, תקומה, תושיה וסעד.

לאחר ארוחת על האש מפנקת, דיבר נציג מכל יישוב, ושיתף בסקירה על מצב היישוב ולקחים עדכניים.

היה ערב מרגש ומרומם, כמו שסיים אחד מנציגי היישובים:

”יש כאן מפגן עוצמה מרגש של חבל הארץ הזה. החקלאים וחברי כיתות הכוננות שמאיישים את היישובים

וסוללים את הדרך לפריחתו המחודשת של חבל הארץ היפה הזה.”

תודה לאריאל סאסי וטל ביליה על הארגון.

3' רסיס-66

השבוע התקיימו מספר פגישות בין החברים השוהים במלון "נבו", באשר להמשך דרכם לאור המתווה שעבר באסיפה בשבוע שעבר, ועתיד לצאת אל הפועל בתחילת חודש מרץ. מצורפים כאן סיכומי הישיבות.

סיכום פגישת החברים השבים לסעד:

להלן פרטים יבשים

הצפי שבמרץ יצטרפו עוד כ-90 משפחות מעבר לבערך 20 שכבר מתגוררות. יש עוד כ-10 משפחות שיגיעו בהמשך לאחר בוא המשפחות הראשונות. 75 בגיל השלישי והרביעי
35 משפחות צעירות
65 ילדים סה"כ
גנים צעירים 7
רימון דקל 13

התנאים המחייבים ברמה הקהילתית-

בשבועיים הקרובים צופה שתהיה אמירה שקוראת לתושבים לחזור. ללא תנאי זה- לא נוכל לחזור. מנהלת אופק חדש אחראית על:

- יישום מרכיבי הביטחון
- שיפוץ בעקבות נזקי הצבא

התכנון בפועל-

- חינוך לגיל הרך - נפתח שני גנים רב גילאיים
- חינוך חברתי - לנסות לקיים פעמיים בשבוע מענים.
- בית ספר - ביה"ס העורפי צפוי להיות בכפר מימון צפויים להיות שם (כ-50 תלמידים ביסודי סה"כ).
- תקומה כרגע עם קול שלא רוצים להגיע לסעד
- יש סיכון שככל שזמרת וכו יחזרו ניאלץ לוותר על המקום בביה"ס העורפי
- בעצם בית ספר סעד יפעל במקביל לעורפי בכפר מימון, או שנתעקש שבית הספר יפתח בסעד.

כדי להתחיל לרדת לתכלס נצטרך צוות טקטי שיתכלל את :

- עבודה על מערך ההגעה לסעד כמו הפעלת גנים וכו, ריכוז החינוך החברתי, פורום קהילה- נציגי הוועדות שיתנו מענה לחיי הקהילה (בריאות, חינוך, ובית שקמה) הייחודיות של הקפסולה- קפסולה רב דורית שבה יהיה אפשר לעשות שיתוף פעולה רב גילאי. (תכנית 4+80) מפגשים קהילתיים של כל הקפסולות אחת לחודש. כעת צריך לגבש קבוצה שמורכבת מכלל הקבוצות שמרכיבות את הקפסולה- המשפחות שכבר גרות בסעד, המשפחות של המבוגרים, משפחות הילדים.

יותר ממחצית מהעונים ענו שיחזרו לסעד גם אם יהיו מענים חלקיים. כדאי יהיה לקבוע נקודות חזרה למצטרפים כדי לאפשר רציפות (למשל כל יום ראשון) תשובות לשאלות:

שכ"ד- כנראה שיהיה תשלום שכ"ד
תשלומי גנים- כרגע מקבלים שיפוי ולכן לא יהיה תשלום
מענקי עידוד- עוד לא ברור אבל בהחלט זה על הפרק.

סיכום פאישת החברים הנשארים באילון:

- על פי הסקר יש רק כ 11-13 משפחות עם ילדים שמעוניינות להשאר במלון
- סך הילדים מגיע ל 27 מגיל 0 ועד כיתה י'
- במקרה של פחות מ 30 ילדים, הקהילה לא תוכל לספק מענים חינוכיים
- אפשר לשקול איחוד עם בתי ספר וגנים (ממ"ד שדרות כנראה לא ישאר, מה שמשאיר רק את אשכול לבית ספר לשילוב)
- שרון תבדוק את האפשרות לשילוב בית ספר וגנים ותחזור אלינו.
- עד סוף השבוע יהיה ניתן לבקש להצטרף לקפסולה של קריית גת . גם כאן ביקשנו לקבל התראה של 24 שעות לקבלת החלטה סופית
- כרגע החוזה הוא עד 10.7, אבל בודקים אפשרות להארכה
- לא ניתן לאשר בשלב זה את המשך מענק האכלוס עד סוף הקיץ

סיכום פאישת החברים הצוברים לדיוור הכראי את:

- א. עד כה בחרו בפתרון הקפסולה כ40 בתי אב. כ200 תושבים, מתוכם כ100 ילדים בגיל חינוך.
 - ב. יש עבורנו בניין של 49 דירות, אשר את חלקן, ככל הנראה הדירות היותר גדולות, נצטרך לטובת מענים קהילתיים (מרכז כינוס, חינוך גיל רך, חינוך בלתי פורמלי, בית כנסת ועוד).
 - ג. הבניין נמצא בשכונה חדשה וצעירה, בצמוד לפארק רחב ידיים, מתקני ספורט, שטחים ירוקים, מרפאה, ומרכזי קניות.
 - ד. לר"ז מתוכנן:
- אנחנו עושים מאמץ, ביחד עם מנהלת תקומה, שנוכל בתחילת מרץ לקבל את דירות לצורך ארגון ואבזור.
 - בתקווה שעד אמצע מרץ נוכל להיכנס לאחר קבלת טופס 4 .
 - צריך לדעת ולקחת בחשבון שפיתוח האזור לא יושלם עד אז. (יהיו אתרי בנייה פעילים סמוכים, ייתכן ולא הכול יהיה סלול, חניה לא תושלם וכו)
 - ה. חינוך:
- השאיפה היא לייצר 2 כיתות גן. (קטנים, וגדולים)
 - יש בשכונה 3 ביי"ס ממ"ד. נראה איך תופרים את זה.
 - חינוך חברתי יהיה בין פעם לפעמיים בשבוע מענה כלשהו.
 - הסעות ליבנה או לביס עורפי תלוי במספרים.

ו. תשלומים :

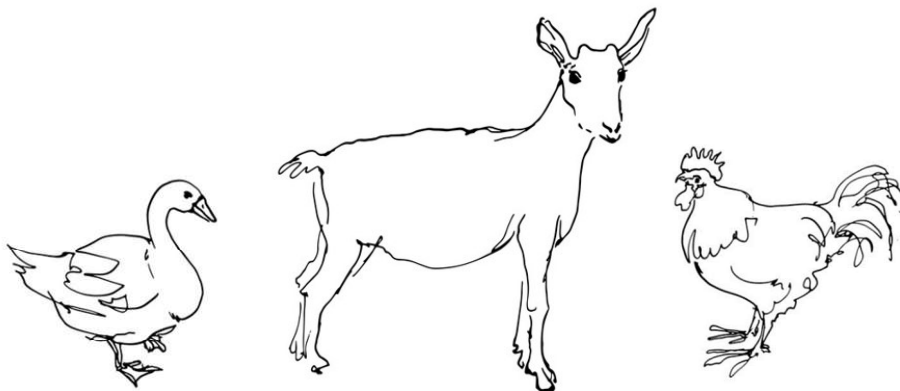
- דמי כלכלה – יינתנו דמי כלכלה ולא מענק אכלוס באופן חודשי בהתאם לגודלה של המשפחה. כ1100 ₪ לנפש
- ינתן סכום של עד 40000 ₪ למשפחה עבור ריהוט. (לפי כמות נפשות)
- המנהלת משלמת שכ"ד, ארנונה וועד בית (קבועות)
- באחריות כל משפחה לשלם חשבונות חשמל, מים וגז (משתנות)
- לא ניתן לקבל כפל תשלומים בגין אותו בן משפחה (מענק אכלוס/דמי כלכלה)

דברים שחשוב שכולנו נזכור-

1. אין פתרון מושלם, כולנו נצטרך להתגמש ולהתפשר
2. הפתרון הינו פתרון קהילתי ולא אישי ולכן האחריות היא קהילתית
3. כדי שנצלח את המעבר לכרמי גת ואת השגרה שם, יש לקחת חלק פעיל ואקטיבי.
4. במהלך הימים הקרובים כל משפחה תצטרך לקבל החלטה סופית לגבי מקומה בקפסולה, ולאחר קבלת תאריך אכלוס סופי ושיבוץ דירה, יש לחתום על חוזה מחייב.

קוף קורא: צוות חשיבה לפיקוט וסיפור מק חי (מק ילדים)

בעקבות המצב הקיים ולאחר חשיבה משותפת של מנהלת הקהילה וצוות משק חי, אנחנו מעוניינים להקים במהלך שבוע הבא צוות חשיבה לשיקום ופיתוח פינת החי שלנו. קיימות מחשבות לפתח את משק הילדים כחווה טיפולית אזורית כאשר בראש ובראשונה, ימשיך המשק לתת מענה לקהילת סעד ולילדיה. מי שמעוניין לקחת חלק בצוות החשיבה מוזמן לפנות בימים הקרובים לחגיב חכמון.

תשובות :

1. מרתין לותר קינג. 2. הגשמת משאלה. 3. 7. 4. ברנדון סנדרסון. 5. אלג'יריה. 6. יעקב דורי. 7. עמק השידים. 8. הפרח בגני. 9. 208.8 מטרים מתחת פני הים. 10. פסקל.

ד"ר ח' וצרת דת שט תשפ"ד

במהלך החודש האחרון היו מספר אירועים משמעותיים ואירחנו מספר אורחים, ברובם היו אלו יוזמות של חברינו מבית ומחוץ. תודות לכל היוזמות והיוזמים, כל כך מעשיר ומרומם רוח. עידית לנדאו האירה עינינו לעצרת תפילה בכיכר החטופים, מועצת שדות נגב שלחה אלינו מיניבוס והוא יצא בליל ראש חודש שבט להעתיר בתפילה לעורר רחמי שמים על כלל ישראל. רותי ודני לזר הזמינו את חוקר התנ"ך גרשון צין להתארח בשבת והוא הרעיף עלינו מידיעותיו והנעים בקולו כשעבר לפני התיבה.

סביב ט"ו בשבט ושבת שירה היו רצף אירועים.

פתחנו בטקס הנטיעות המקביל בסעד ובנבו שהיה מרגש מאוד, שיתוף פעולה בין ועדת תרבות בהובלת חגית, לוועדת דת. התוצאה מוצלחת ומרגשת ושבשיאה הנטיעות פה ושם, שם ופה.

אפרת ואליעזר כהן מ"משיב הרוח" יזמו ביום שישי, ערב שבת שירה, מפגש שירה במלוננו. פרסמנו גם במלונות סביבנו ואכן הגיעו מספר משתתפים ממגן ומשדרות. במפגש לקחו חלק הרב ארי סט וגם סלעית לזר וצור וייזל סגל. המפגש היה עוצמתי והשיח על המלחמה היה מטלטל.

בשבת שירה חווינו שבת נוסח חסידות אל עמי ושירה נוסח עונג שבת של סעד של פעם. היוזמים היו בני משפחת אל עמי – שייקה, שאול, שמקו וכמובן חדווה שהגיעה במיוחד מסעד.

השבת האחרונה של שבט עמדה בסימן כבדי ראייה ומלוויהם הרצים הרואים וגם כלבי הנחייה. רביב עמר חיבר בינינו לבין מובילי קהילת "קשר עין", קהילה המפוזרת על פני מרחב יישובי נרחב ובכל זאת נפגשת בכל שבוע לריצה משותפת ומגוון אירועים משותפים מחברים, היה מעורר השראה.

- עם הפנים אל חודש אדר א'.

השבת – ראש חודש, 10.2 יתארחו הרב משה ובתיה לוונטל במלוננו. הרב לוונטל עוסק בחקר רבנות קהילות ומלמד במספר קהילות בירושלים. בתיה מבקשת להקדיש את שיעורה לשמחת ראש חודש ושמחה מתוך קושי ביהדות. בליל שבת זו נשמע גם את ד"ר חנה פנחסי, חוקרת ומרצה במכון הרטמן בנושא: כיבוד הורים, כל מה שלא העזנו לומר.

בשבת – כ"ב אדר א', 2.3 פרשת "כי תשא" נארח במלון את החזן והזמר החסידי ישראל פרנס.

- מחשבות על העתיד המפוצל -

בעוד כחודש נעבור רובנו מי לסעד ומי לכרמי גת וכן תישאר קפסולה בנבו. המחשבות על מערכת שיעורים של הרב ארי ונעמה, שקמה כספי יניב, ונותני שיעורו פ"ש רבים ומפוזרים, תהילים בפיג'מה, שבתות מלאות בתכנים רוחניים שיטעינו אותנו, כל אלו מעוררים לחשיבה רבה.

מה יתאים בכל קפסולה? מה יפתח כקבוע? מה יחזיק ויחזק ומה נשמור לעתיד הרחוק יותר כשנתאחד הקהילה כולה? מוזמנים להציע כיוונים, מוזמנים להמשיך וליזום ככוחות פנימיים מתוכנו, מוזמנים להמשיך ולחבר אותנו ליחידים ולקבוצות שירוממו את רוחנו.

לערך גינזברג שלאורך ארבעת החודשים האחרונים ליווה מקרוב כל צורך בקשר ותקשורת עם המלון ובנוסף דאג לכיבוד, מוזמנים מותאמים לאירוע, פיצוחים ללילי שבתות ועוד, העיקר לסייע ולאפשר כאן אווירה יותר ביתית, רוב תודות ומלוא הערכתנו. צאתכם לשלום ושובכם לשלום.

נסיים בתפילה לבריאות איתנה לפצועים, לשובם לחיק משפחותיהם של החטופים. ושנעבור את המעבר הבא בע"ה בשלום, ברוח תורה ועבודה, קדימה משפחות סעד, הידד במעלה...

שט וצרת דת, תרצה אורן

מהכלל קמ"ק

תב"ע

בשעה טובה ומוצלחת ובעזרת ה' קיבלנו בשבוע שעבר אישור לתב"ע החדשה של סעד. תוכנית שתאפשר את המשך הפיתוח והצמיחה של סעד. ההגיון התיכנוני המוביל בתוכנית היא הזזת אמצעי הייצור (רפת, טרקטורים ולול הפטם הישן) למיקום חדש בשטחים חקלאיים ובניית אזורי המגורים העתידיים סביב מרכז הקיבוץ. על התוכנית עמלו יועצים רבים בתחומים שונים לאורך תקופה ארוכה וכמובן צוות האדריכלים מהמשרד של ערן מבל שערך את התוכנית ולכולם תודה רבה.

תודה רבה מיוחדת לאליסף אש שריכז לאורך השנים את הטיפול היסודי בכלל המרכיבים. את הקשר עם היועצים השונים ועם משרד האדריכלים וכמובן עם גורמי הממלכה כלומר עם רמ"י. ותודה נוספת גם לזבולון שהיה חלק מרכזי בגיבוש הרעיונות בתב"ע ובקידומה מול רמ"י. התוכנית הזו תאפשר לנו להמשיך ולפתח את הקיבוץ בצורה בטוחה ויציבה לאורך שנים.

חוזה משבצת

לכל ישוב חקלאי ישנו חוזה משבצת המגדיר את השטחים השייכים לו ל-49 שנים כלומר לכל תקופת החכירה. בשנת 2015 נעשה מהלך של הגדלת נחלות וקיבלנו בפועל עוד 19 נחלות. והגענו לתקן של 150 נחלות ולמצאי בפועל של 139 נחלות. כלומר כ-111400 דונם

לצערנו בשנה האחרונה השבנו כ-7000 דונם לרמ"י לטובת הגדלת פארק נעם. ולאחר שהסתיימה ההשבה עידכנו חוזה המשבצת. החוזה מעגן את זכויותינו בקרקע.

בשנים האחרונות אנו עושים מאמצים לעדכן את התקן כך שיהלום את כמות בתי האב שיש בסעד כיום וגם בראיה עתידית ולהעמיד את התקן על 240 נחלות כלומר (בניקוי ההשבות השונות שבוצעו לאורך השנים) כ-185000 דונם המשימה לא פשוטה כלל כיוון שכל קרקע שתועמד לנו ככל הנראה תילקח מאחרים שמעבדים אותה כיום בחוזים זמניים.

נראה שאנחנו בעת רצון בנושא וייתכן שיאותרו חלופות קרקע שיאפשרו הקצאה רלוונטית עבורנו לטובת פיתוח החקלאות שלנו.

גם כאן תודה לאליסף ולזבולון על המאמצים להביא חוזה זה לכדי גמר.

תוכנית עבודה

בשעה טובה ומוצלחת סימנו לאשר את תוכנית העבודה של תאגיד האחזקות בדירקטוריון התאגיד. הכנת התוכנית התעכבה בגלל המלחמה וחוסר הזמינות של מנהלי הענפים ושלי. אדווה סמנכ"לית הכספים ומנהלי הפעילויות הצליחו למרות הקשיים לאסוף את המספרים ולבנות את תכונות העבודה על פי העקרונות עליהם התחלנו ועל פי מטרות התאגיד שהגדרנו לשנת העבודה הזו.

התוכנית ריאלית ומאתגרת בייחוד לאור התוצאות המציניות המסתמנות של שנת 2023.

התוכנית תוצג כרגיל לציבור החברים במסגרת אסיפת החברים שבסופה נבקש כמובן את האישור הנדרש.

ישר כח לכל העוסקים במלאכה בכל זמן וכמובן בזמנים מאתגרים אלו.

שבת שלום!

כראף הלפרין.

משלחה אל אנחת בקהילה

1190 ג 9 א

קהילה יקרה,

השבוע פרסמנו את תוצאות הסקר האחרון בו שאלנו אתכם לגבי כוונותיכם לחודשים הבאים, בהתאם למתווה החזרה לסעד. על פי הסקר, במהלך חודש מרץ, צפויים כ-100 משקי בית לחזור לסעד, 85 משקי בית מתכננים לחזור במהלך חודש יולי וכ-30 משקי בית מתלבטים לגבי מועד החזרה לאחר הקיץ. כ-40 משפחות ביקשו לעבור לפתרון החלופי המתהווה בכרמי גת וכ-30 ביקשו להמשיך את שהותם במלון. נכון להיום 96 משקי בית שוהים בפתרונות עצמאיים, 125 שוהים במלונות ים המלח ו-20 משקי בית חזרו להתגורר בסעד.

בהתאם לנתונים הללו, אנו נערכים ליצירת מענים בכל התחומים לכלל הקהילה שלנו. במהלך השבוע התקיימו פגישות בקבוצות שונות, המשפחות המעוניינות להישאר במלון, אלה המתכוונות לחזור לסעד, והמשפחות המעוניינות לעבור לפתרון הקהילתי המתהווה בכרמי גת, על מנת להבין את הצרכים השונים ולבנות יחד את המענים השונים. בנוסף קיימנו פגישת הערכות עם ראש המועצה שלנו, תמיר עידאן, מנהל אגף החינוך, מנהלת הגנים, מנהל המתנ"ס, היקל"ר ונציגי עלומים. במהלך הפגישה דנו בצרכים השונים העולים לצורך הערכות החזרה ליישובים במקביל לצרכים העולים מהמשך הפתרונות החלופיים במלונות. אנחנו פועלים בשיתוף פעולה מלא עם המועצה על מנת לייצר את התנאים והמענים לכלל התושבים באשר הם עד לחזרה המלאה הביתה.

בכל ענפי הקהילה אנו נערכים לשינויים הצפויים במהלך חודש מרץ. קיימנו פגישה של כל ראשי מערכת החינוך, מנהלי בית הספר והחטיבה, יחזקאל ויצחק, מנהלת הגיל הרך יפעת ורות מנהלת החינוך החברתי, במהלכה תכננו כיצד ממשיכים לתת מענים חינוכיים לשוהים במלון, במקביל להיערכות לפתיחת מערכת החינוך בשדות נגב ובסעד ויצירת מערכת בכרמי גת. כל מערכת הקהילה נערכת לשינויים ולמעברים העומדים בפנינו. המשימה מורכבת ודורשת גמישות מחשבתית ויצירתיות רבה מראשי הוועדות והענפים ושיתוף פעולה ואורך רוח מכס חברי וחברות הקהילה.

במקביל לכך אנו פועלים מול מנהלת "אופק חדש" למימוש מרכיבי הביטחון ולשיפוץ המבנים בהם שהו חיילים. התקיימו מסי פגישות בנושא ואנו מקווים שבשבוע הבא ייחלו עבודות השיפוץ והשיקום במבנים ובמרחב הציבורי.

השבוע קיימנו פגישה בסעד עם שר הבינוי והשיכון, יצחק גולדקנופף ואנשי משרדו ויעקב ("ינקיי") קוינט, ראש מנהל מקרקעי ישראל ולאחר מכן עם אנשי משרד נגב גליל במטרה לקדם את המשך הפיתוח והצמיחה הדמוגרפית בסעד. בשבועות הבאים נמשיך לקדם יחד עם אנשי המשרדים את פיתוחה של סעד תוך כדי הסרת החסמים ויצירת תכניות עבודה להמשך תכנון מפורט ופיתוח.

בשבוע הבא יתכנס לראשונה המטה האסטרטגי לכתובת תכנית תקומה לסעד ותחל עבודת הצוותים השונים, בהתאם לעקרונות העבודה שהוצגו בפניכם.

תקופה מאתגרת עומדת בפנינו והשינויים לפנינו אנו עומדים כקהילה וכפרטים מרגשים ומלחצים כאחד. לאחר ארבעה חודשים בהם חוויתם חוויות מטלטלות והתמודדויות מורכבות של שהייה מחוץ לבית, בבתי מלון או בפתרונות דיור אחרים לצד חוויות משמעותיות וחדשות כקהילה וכפרטים, אנחנו ממשיכים במסע חזרה הביתה, מסע ארוך המאופיין בחוסר וודאות מתמשך, במידע חלקי ומבלבל שאנו שומעים בתקשורת וממקורות שונים, מסע בו אתם נדרשים לכאן ועכשיו יחד עם המחשבה על היום שאחרי. על מנת להגביר את החוסן האישי, המשפחתי והקהילתי חשוב לשמור על רצפים בכל תחומי החיים.

שמירה על רצפים היא גם העברת תכנית ותקציב 2024 בתחומי המשק, האגודה הקהילתית והקיבוץ. בשבועות הבאים נקיים אסיפות להצגת התכניות לשנה זו ולאישור התקציב במשק ובקהילה. במסגרת תקציב הקהילה, נתייחס גם לשאלות העולות בנוגע למיסי האגודה הקהילתית והקיבוץ. פרטים וחומרים לקראת האסיפות ישלחו במהלך השבועות הבאים.

לסיום הדברים אני מבקשת להודות לערן גינזברג שסיים השבוע את תפקידו כמרכז הלוגיסטיקה והקשר על המלון. ערן פעל בחודשים האחרונים במרץ רב לקידום חיי חברי וחברות הקהילה השוהים במלון, סייע לכל מי שביקש, יצר מענים ופתרונות יש מאיין היה שותף ויוזם להבאת משאיות הקיטשן טראק וקצרה היריעה מלספר על כל פועלו. תודה לך ערן ונסיעה טובה לכל המשפחה, מחכים לכם חזרה בבית.

תודה גדולה לכל בעלי התפקידים ולצוותים בכל תחומי הקהילה, על העשייה ללא לאות, לטובת חברי וחברות הקהילה שלנו באשר הם.

המרכת שבת שלום,

עכמ, ערן